

Manifest de rebuig i condemna en estat d'alarma per assassinats masclistes.

Avui ens trobem en una concentració d'urgència degut a l'alarma per feminicidis i assassinats masclistes que venim patint de forma extrema.

Ahir es donava la notícia de l'aparició del cadàver de l'Olivia, una de les dues nenes que van ser segrestades pel seu pare per exercir el dolor més profund que pot infligir-se a una mare, la seva ex parella. També avui l'ex parella de la Rocío, la jove de Sevilla de 17 anys que estava desapareguda, confessa haver-la assassinat i esquarterat. Deixa orfe a una menor de 4 mesos. Fa tan sols tres setmanes, veníem també denunciant que en 24 hores s'havien produït 4 assassinats de naturalesa masclista, més el nadó no nat d'una de les víctimes i que una d'elles ens toca de ben a prop, en la nostra comarca, al produir-se a Corbera de Llobregat.

Desenes de dones son assassinades cada any al nostre país, i centenars de milers són violentades física i psicològicament. Feminicidis comesos per homes que davant d'allò que no està sota el seu control, reaccionen de forma violenta, exercint poder, imposant-se. Aquesta violència que destrueix a la societat és conseqüència d'una cultura masclista i patriarcal que el moviment feminista ha denunciat històricament, d'unes relacions de poder on una majoria d'homes vol continuar mantenint una situació de superioritat, un estatus de privilegi respecte a la dona, una masculinitat tòxica i basada en el sexisme, el masclisme, l'lgbtb-fòbia i el racisme.

Cal tenir present que aquesta violència és possible en la mesura en què la societat mira cap a una altra banda i la normalitza, com també quan la resta dels homes manté algun tipus de complicitat i una certa tolerància cap a ella, una malentesa solidaritat masculina que violenta a les dones. Cada gest, actitud, acudit o comentari pejoratiu, misogin i discriminatori contra les dones augmenta la permissivitat i obre el camí cap als maltractaments de tota mena.

Des dels espais que cada persona ocupem, en el nostre entorn més proper, ens toca revisar si estem essent còmplices de la violència estructural que acaba en la forma més visible i extrema: els feminicidis, però no només, doncs es coneix que aquesta té impacte en tots els contextos del nostre dia a dia. És per això que llancem des d'aquí una petició a la ciutadania: no mireu a una altra banda, no continueu tolerant cap situació de violència, comentaris, sexisme o discriminació cap a les dones.

Segons l'última macro enquesta del Ministeri d'Igualtat, presentada el 2020, més de la meitat de les dones de l'Estat han patit algun tipus de violència masclista al llarg de la seva vida i, el que és més preocupant, en la majoria dels casos, no ha estat una violència puntual sinó continuada en el temps.

Els feminicidis són la punta de l'iceberg de les violències sistèmiques en les nostres societats heteropatriarcal. Des de 2010, que es van començar a documentar els feminicidis a l'estat espanyol, i fins avui, 1.211 dones i nenes

han estat assassinades. Durant el temps que portem de 2021, han estat assassinades 36 dones a mans de les seves parelles o ex parelles.

Volem posar el focus en una violència que en els últims temps ens ha posat en alerta, diversos casos de violència vicària, concepte que es recull i defineix en la Llei 17/2020 del 23 de desembre de 2020 de modificació de la Llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista, definint-la com qualsevol tipus de violència exercida contra els fills i filles de les dones com a canal per continuar exercint aquesta violència vers elles, utilitzant-los de forma instrumental per continuar tenint-ne influència i impacte directe. És important de reconèixer-la i visibilitzar-la, doncs avui hem de lamentar els assassinats de 39 menors des de 2013, que han estat víctimes directes de la violència masclista i ens indigna profundament que encara calgui explicar i fer veure quant d'estructural és el patriarcat i tots els seus efectes.

És urgent actuar per fer front a aquest tipus de violència per defensar la vida de les criatures que son utilitzades pels maltractadors per continuar exercint violència cap a les seves parelles i ex parelles. Avui lamentem profundament dues víctimes més; l'Olivia i l'Ana de Tenerife.

És necessari també, que els mitjans de comunicació, com agents sensibilitzadors, compleixin amb la seva obligació legal de contribuir a la superació de la violència, difonent les causes estructurals, les conseqüències i els recursos d'atenció a les dones. La violència masclista no és un succés aïllat.

Davant la situació de pandèmia, les dones víctimes de violència de gènere, s'han vist obligades a conviure de forma permanent i forçosa amb els seus agressors, amb unes possibilitats de sortir nul·les o molt reduïdes, i sense accés a les seves xarxes de suport de familiars, amistats o professionals... En el desconfinament s'han agreujat els casos de feminicidis en tant que els agressors perden el "control absolut" sobre les seves víctimes amb més facilitat, però és imprescindible recordar que els feminicidis no son res nou, no som aquí pels casos més recents, som aquí per una violència sistèmica i agressiva contra la qual fa anys que lluitem per eradicar.

Davant l'alerta per la gravetat dels assassinats masclistes que estem patint no podem quedar-nos de braços creuats, cal denunciar la gravetat dels fets i respondre davant cada un d'ells per dir prou. Això és intolerable! Prou feminicidis. Prou violència masclista!

Abrera, 11 de juny de 2021